μήκει τῆς ἐκφυλαίας αὐτοῦ καθημίας τοῦ νεκροῦ, μὲ τὸν δ-
ῶτον ἀριστερῆς, ἔνεκα τοῦ θανόντος περιβάλλοντος, διὰ δοκ-
ίμων ἐνδεδομένα ἀνάγκης, ἢ καὶ διότι ἀδρανοῦντα ἐκ τῆς
περιστάσεως νὰ ἴδουν, ποιὰν ζάξιν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ἢ συμπεριφο-
ρᾷ θὰ ἔχουν οἱ οἰκεῖοι τοῦ νεκροῦ, ἢ ἐκ τῶν δὲ τοῦ μοιρο-
λογοῦν. Τὸ ἐγκλεῖον διὰ συμβαίνῃ, ὅταν ἡ ἕνα τῶν δὲ
νάτου ἀγαπητὰ οἰκογένεια εἶναι μεγάλη καὶ κοσμικὴ
ἢ ὁ ἀποθανὼν ἦτο ἐπιφανὴς προσωπικότης.

Ἀφοῦ γονεῖς ζῶσιν εἰς ὄνειρον ἐκ τῶν ἀγγέλων
περὶ τοῦ νεκροῦ, τότε ἡ ἀρχιμύστρα ἀφ' αὐτοῦ ἐκκινεῖ-
ται, ἡ σύζυγος, ὅταν πρόκειται περὶ ἀνδρός, ἡ μήτηρ ὅταν
πρόκειται περὶ τέκνου, ἡ ἀδελφὴ ἢ ἡ ἀνεψιά, ὅταν πρό-
κειται περὶ γονέων (πατρὸς καὶ μητρός) ἢ ἀδελφοῦ, ἐκτὸς
εἰ μὴ παρόντων ἄλλων νὰ μοιρολογῇ (ζε ε
κέντον ἢ ζε ε γαίτος). Ἐπαινοῦν δὲ βέβαιον αὐτὴν
ἐπαναλαμβάνουν ἐν χορῷ αἱ ἄλλαι γυναῖκες (1) ἢ ἀνάλογα
χαιδὸν ἢ μὲ ἐπιπλήξεις μόνον μεταβολάς, διὰ περὶ τὸ ὄ-
νομα τῆς ἀγαπητῆς σκέψεως τοῦ νεκροῦ πρὸ ἐκφοράς.

---

(1) Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον μοιρολογοῦν ἐσήμως καὶ ἐν
Ἀλβανίᾳ ἀφ. Hahn, ἐνθ' ἀνωτ. I σελ. 151 Lambertz σελ. 96.
Ὁμοίως συνήθειαν καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις.
K. F. Hermann — H. Blümner, Lehrbuch der grie-
chischen Privataltertümer (τόμ. IV)
σελ. 365 κέ. Πελ. ἀφ' ἑαυτοῦ Διον. Ἡλιοπολίτου, Περὶ
καὶ περὶ ἀρχαίου καὶ ἐν νεωτέροις χρόνοις
ἔθιμα, Μαραθεὺς τόμ. Ιε' (1892) σελ. 846.
Τὸ ἴδιον ἐπίσης ἀναφέρει ἀρχαιότερον περὶ ἐν Ἀλβανίᾳ ἐν
Πρεμετῇ καὶ ὁ La Guilletière, ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 91.